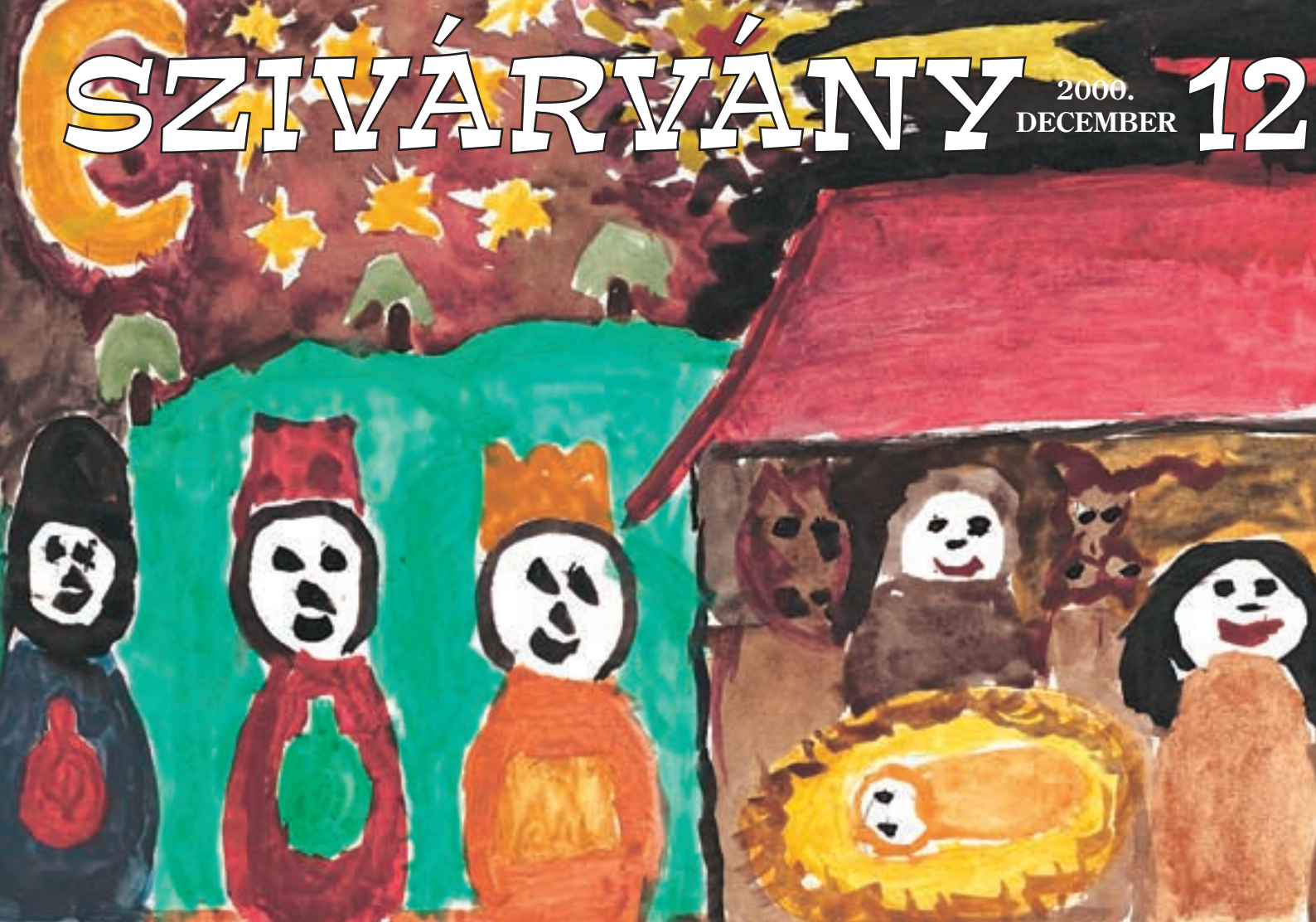

SZIVÁRVÁNY

2000.
DECEMBER

12

CSANÁDI IMRE
DOROMBOLÓ

Fagy kinn, fagy,
hó van nagy –
most ideje,
most fagyjon,
akár bele-
szakadjon,
csak a kályha mor-
moljon,
vén cirmos doromboljon:
elnyugszunk
esténként
édesanyánk
meséjén.

LÉVAY ERZSÉBET
**HÓBAN
JÁRUNK...**

Hóban járunk,
szapora a lábunk,
léptünkre választ
csikorog a hó!

Bent a kályha
jó melege várja,
hívja a fázót,
mellé ülni jó!

Lassanként elfognak adventi
naptárad diói. Szemedben már
megcsillan a közelgő ünnep fénye.
Esténként bújj édesanyád ölébe, s
kérd, hogy meséljen, énekeljen
Jézuskáról, Máriáról, Betlehemről.

Finn dallam – Csukás István verse

Hull a hó is, fúj a szél is,
Fá - zik, resz-ket a cser-je - ág,
Kan-dal - ló - ban víg tűz pat-tog,
Csak itt benn van jó vi - lág.

Fenyő ágon angyalhaj van,
gally ha rezzen, a csengő szól.
Jutka, Bandi nézi, ámul:
Csillagszóró szikrát szór.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

Augustus császár elrendelte, hogy írják össze birodalma minden lakóját. Elment hát mindenki a saját városába, hogy följegyeztesse magát.

József, a názáreti ács várandós feleségével, Máriával a júdeai Betlehembe gyalogolt, hogy eleget tegyen a császár parancsának. Késő este értek a városba, a korábban érkezők már minden olcsó szálláshelyet elfoglaltak. József szegény volt, így aztán neki meg Máriának csak egy istállóban jutott hely, békésen kérőző tehenek és abrakot ropogtató öszvérek meg szamárcsikók között. Ott, a pokróccal leterített szalmán, a szelíd barmok köré-

ben szülte meg Mária éjféltajt kisfiát.

Fény árasztotta el az istállót. Mária bepólyálta, és a jászolba fektette a gyermeket. Az állatok közelebb jöttek. Mária elmosolyodott, és bemutatta nekik a fiát:

– Jézusnak hívják.

A gyermek is mosolygott. Mosolyából szárnyra kapott egy csillag, fölroppent a magasba, és sziporkázva hirdette, hogy nagy esemény történt.

A pásztorok észrevették a csillagot.

– Nézzétek – mondták egymásnak –, mi történhetett Betlehemben?

Ekkor ezüstösen fénylő ruhában megjelent előttük egy angyal. Nagyon megijedtek, de az angyal bátorította őket: “Ne féljete, nagy örömet hirdetek nektek. Megszületett a világ megváltója. Menjetek, egy kisdedet találtok pólyába takarva és jászolba fektetve.”

A pásztorok fölkerekedtek, s a csillag vezérletével megtalálták Máriát, Józsefet

és a kisdedet. Mária kivette a jászolból kisfiát, és megmutatta az istálló elé sereglő embereknek.

“Dicsőség a magasságban Istennek, és béke a földön a jóakarátú embereknek” – zengett az egeből. A pásztorok térdre borultak, mert megértették, hogy megszületett a Király.

Mária erősen magához szorította a Kisjézust, és szívét boldogság és félelem árasztotta el.

Legszebb színeiddel fess ki a karácsonyi képet!

KARÁCSONYI KÖSZÖNTŐK

Szlovák népköltés
MÉSZELY JÓZSEF fordításában

Erre, erre, kis legények,
A Kisdedet köszöntsétek!
Álljátok körül a jászlát,
S ki-ki nyújtsa ajándékát:
A friss vajat, zsenge tejet,
S szívében a szeretetet!

Induljunk már, álljunk tovább,
Nehogy felzörgessük álmát!
Hadd aludjon, hadd pihenjen,
Hogy szép napra ébredhessen!
Induljunk már, de íziben,
Más gazda is vár örömben,
Ne lopjuk tovább a napot,
Mert a csillag leáldozott!

HONTI GYEREKEK KARÁCSONYI RENGETÉSE*

Karácsony van ma,
ünnepek napja,
Krisztus urunk születése,
öröme napja.
Örüljünk, örvendezzünk,
a kis Jézuskának.
Megyek, futok Dunára,
fogok fényes halkát,
küldöm Istenkének,
Isten tartson békességbe,
angyal igazságba.
Jaj, szegényke fázik,
könnyeitől ázik,
nincsen néki se dunnája,
se cifra nyoszolyája.
Bárán Deci, vedd a dudát,
fújj Jézusnak egy szép nótát,
hipp-hopp, pirítom,
kis Jézuskát ringatom.

* bölcsőringató

LÉVAY ERZSÉBET

MI A LEGJOBB A KARÁCSONYBAN?

Tegnap elgondolkodtam,
mi is a legjobb a karácsonyban?...

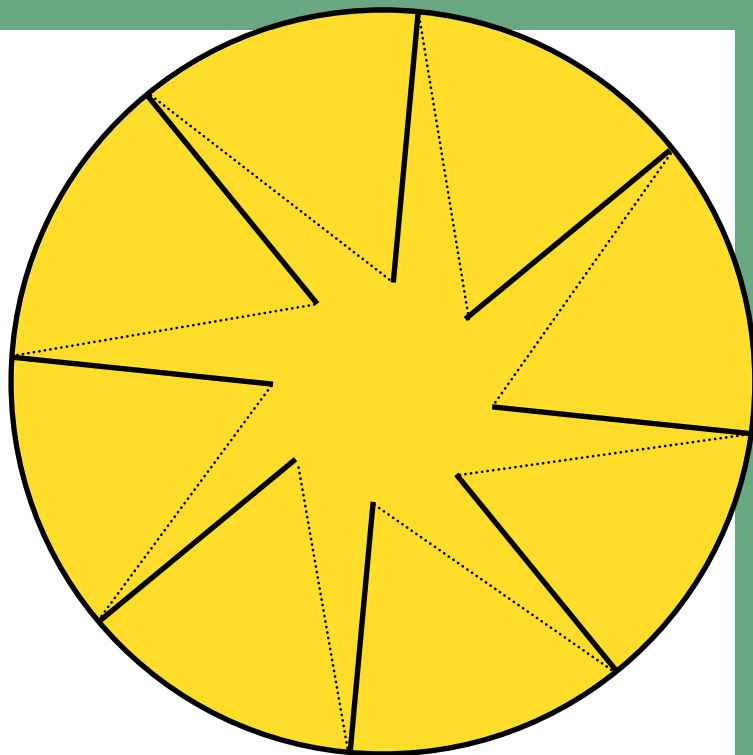
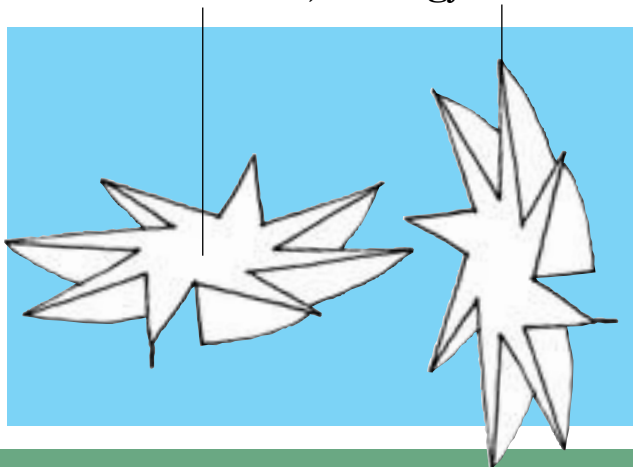
Talán a sok evés-ivás?

Vagy a rokonlátogatás?

Vagy a kapott ajándékok?

Nem, nem, nem!

A készülődés, az a legjobb!

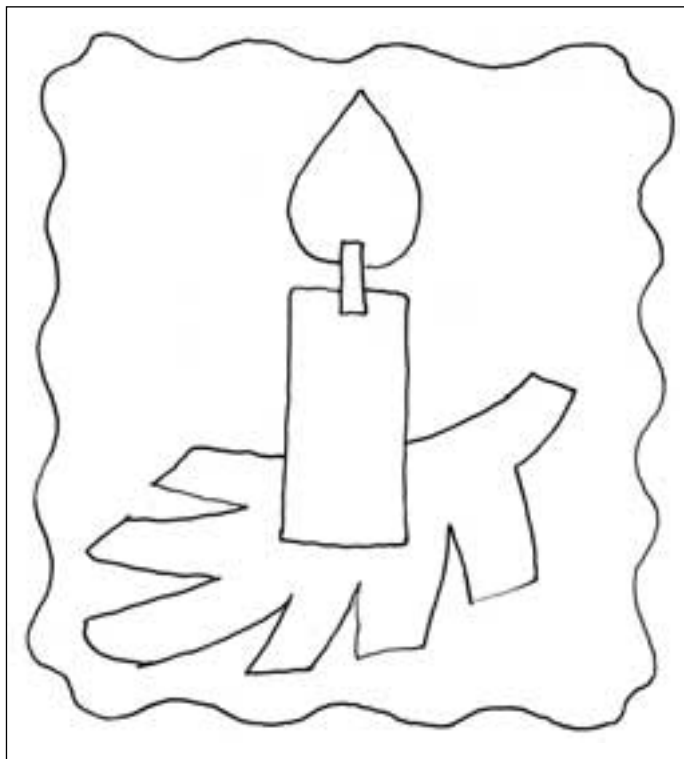
CSILLAG

Vágd ki a kört, a hátára ragassz sárga vagy szta-
niol papírt, a vastag sugarak mentén vagdosd be, a
szaggatott vonalaknál hajtogasd le. Fűzd cénára.

ÜDVÖZLET

Míg anyuka süt-főz, készíts karácsonyi üdvözetet – fűszerekből. Fehér lapra ceruzával készítsd el az egyszerű rajzot, kend be ragasztóval a vonalak határolta részeket, és nyomkodd rá a színeket. A keret grízből, a fenyő szárított, morzsolt petrezselyemzöldből, a gyertya paprikából, a kanóc fahéjból, a láng kukoricalisztból “készül”.

Beküldte Cserei Zoltán, Kézdivásárhely

1GLV

Mi lehet ez? Az eszkimó jégkunyhó neve. Te készítsd el kockacukorból. A közepébe állíts tea-mécsest.

Kemény tél volt. Öregmókus már jókor reggel felkelt, apró kezével sokáig kaparta a havat, amíg ajtót tudott vágni az odú behavazott bejáratán.

– Mit látsz? – kiáltotta Mótuli és Mókula.

– Gyerekeket látok – felelte Öregmókus –, akik nagy fenyőket cipelnek a falu felé.

A két kis mókus izgatottan tolakodott az odú bejáratához.

– És mit csinálnak a fenyőfával? – kérdezte Mótuli.

– Beviszik a lakásuk közepére, és feldíszítik – felelte Öregmókus.

– Mivel díszítik fel? – kérdezte Mókula.

– Olyannal, amit szeretnek! Fényes és díszes dolgokkal meg édes ennivalókkal.

– És miért csinálják ezt az embergyerekek? – kérdezte tovább kíváncsian Mótuli.

– Mert karácsony van, és ilyenkor az emberek megajándékozzák egymást, de legfőképpen a gyerekeket! – válaszolta Öregmókus.

– És az nem lehet, hogy egyszer mi is ilyen karácsonyt tartsunk? – kérdezte Mókula.

Öregmókus kiosont az odúból. Faágról faágra ugrált, de semmit nem talált. Már esteledett, mire beérkezett a faluba. Megtelepedett egy faágon, amelyik egy kivilágított ablak előtt hajladozott.

A szobában fenyőfa állt, rajta fényes díszek, színes szalagok és apró, tarka dobozok. A fa körül emberek álltak: a felnőttek csendesen, a gyerekek nevetve és ugrándozva. Az ablaknál egy hosszú asztalon pedig mindenféle finomság: torta, fonott kalács, aprósütemény, pirosuló alma, édes narancs. Egy díszes tálban pedig dióbél, mandula, mogyoró, mazsola...

– Nézzétek, egy mókus! – kiáltotta a szobában egy kisfiú. – Tetszik neki a karácsonyfánk!

– Azt gondolom, leginkább a dió meg a mogyoró tetszik neki, itt a tányéron – szolt a gyerekek édesanyja, és kinyitotta az ablakot.
– Lépjetek hátrább, nehogy megijedjen.

S kitette a tálkát az ablakba.

Öregmókus szíve a torkában dobogott, de átölelt egy diógerezdet, egy szem mazsolát a foga közé kapott, és kiugrott a nyitott ablakon. A gyerekek örömmel integettek utána.

Már az odú bejáratánál járt, amikor eszébe jutott: “Az ám, de honnan szerezzek karácsonyfát?” Gondolt egyet, és felszaladt a fenyő csúcsára.

Pár perccel később már a két visítózó mókusgyerekekkel együtt húzott be az odúba egy jól megtermett fenyőtobozt.

– A toboz a mókusok fenyőfája! – szolt Öregmókus. – Ha a toboz magja megnő, fenyőfa lesz belőle. Nézd meg az alakját, ugye, hogy már magában rejti a fenyőt?

Azzal előgördítette a dióbelet és a mazsolaszemet. Mókusmama szétosztotta a gyerekek közt, ő maga pedig odaült Öregmókus mellé, a toboz tövébe.

– Mióta mókus vagyok, ilyen szép karácsonyra nem emlékszem! – mondta mosolyogva.

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

DECEMBERCSÚFOLÓ

Embe-bembe-december,
fagyott orrú hóember,
havas lett a nyakad,
megfagylalod magad!

Lábas-fejeden cinege táncol,
ágot lengetve rád zúzmarát szór,
pici-paci pocakod
hóval kövérre rakod!

ZELK ZOLTÁN

HÓEMBER

Csillog a fákon a zúzvara,
ragyog, mint az ezüst,
s repül a sivalkodó szélben,
akár a por, a füst.

Serényen dolgozik három gyerek:
fagyos kezeikkel
gyúrnák a havat, mint agyagot,
készül a hóember.

Szénből, kavicsból kap szemeket,
hadd nézze: a világ
milyen fehér! S milyen szépek
az ezüst téli fák.

KÁNYÁDI SÁNDOR

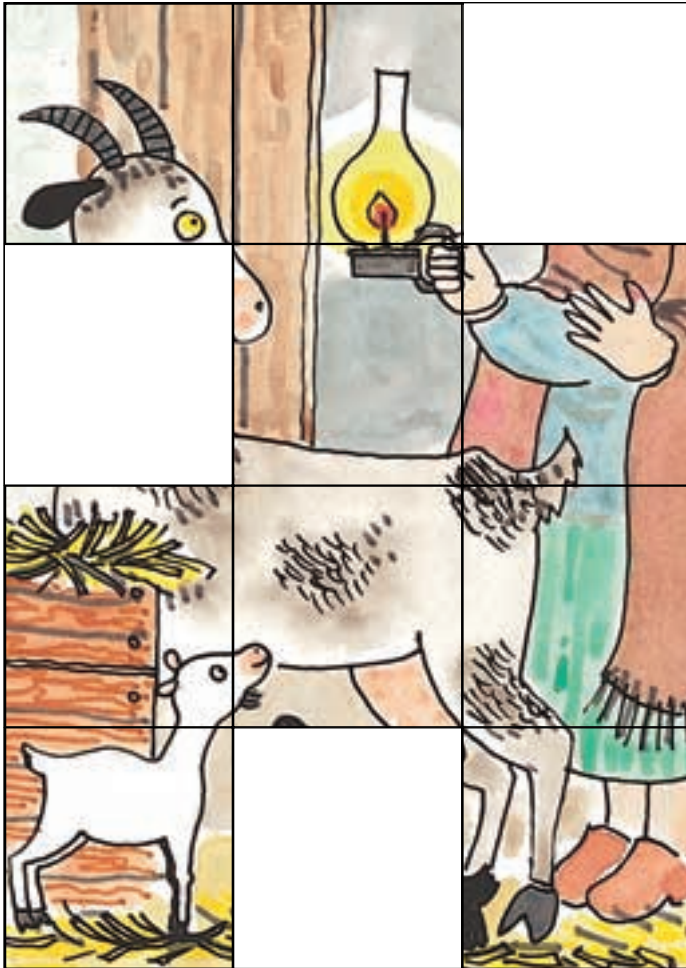
BOLDOG MESE

A BOLDOG KECSKÉRŐL S A BOLDOG MENYECSKÉRŐL

Napok óta csendes a kecske. Fekszik az akol sarkában elnehezdedve. Aggódó arccal leskel be hozzá olykor a menyecske. El is látja minden jóval, még sóval is kedveskedik a hallgatag kecskének. Az este még az almot is megigazította alatta. A kecske meg hálából orrát a menyecske kezéhez dörzsölte.

– Ha jó lesz, holnapra káposztát főzök
– simogatta meg az asszony. Azzal kiment az ólból, s az ajtó réseit ronggyal bedugdosta, mert hideg van. Csak úgy szikrázik, ropog a hó.

– Itt valami nagy dolog van készülőben

– tűnődne el a fecske, ha itt volna, s nem valahol Afrikában nyaralna.

Békét kötött volna az asszony s a kecskéje? Nem tréfálná többet a kecske a menyecskét, s nem szidná a menyecske a kecskét?

Hihetetlen volna.

De mi ez a mozgás, neszezés, mekegés az ólban? Valami baj van? Csak nem a farkas tépte le az ajtót!

Jól hallok? S mit hallok? Csak nem kecskejajsztót?

Jön már a menyecske, bizony jön futtában. Vállán a nagykendő, kezében a lámpa (éppen csak rávillant a hajnali óra).

Szalad a menyecske egyenest az ólba.

Áll a kecske, aprókat mekegve, és alatta két kicsi kecske. Egyik fehérke, másik feketeécske. Két kicsi kecskeolló, gidácska, gödölyécske próbál lábra állni, hogy aztán mindjárt térdre ereszkedve a jó kecskema ma csöcsét megkeresse.

Nagy az öröm, alig fér az ólban. Boldog a kecske, boldog a menyecske, s a kis kecskék is boldogok, mert már rátaláltak a tejre. Szopnak. Azért ficáncol vígan a piciri farkuk.

Vágd ki, és ragaszd a helyükre azokat a négyzeteket, amelyek beleillenek a képbe.

Ebben a hónapban sok öröm vár rátok – de reánk is itt, az Erdőben. Mikulásnak és Jézuska születésnapjának veletek együtt örvendünk, de annak is, hogy karácsonytól kezdve immár hosszabbodnak a nappalok. Ettől aztán még a hideg tél is vidámabb lesz.

Az öreg bácsi, akinek leveleimet diktálom, azt mondta, az idei december azért is nevezetes, mert Szilveszterkor búcsúzunk a huszadik századtól, a második évezred-

Gálfi Zsolt, Torda

től, és január elsejétől már a huszonegyedik században, a harmadik évezredben leszünk. Hát ezek olyan felnőtt-okoskodások. Mi ketten Típetupával egyet tudunk: a tél a harmadik évezredben is hideg lesz, jó lesz vigyázni, meg ne hűljünk. Arra is ügyelnünk kell, hogy Kukucsi el ne ropog-

tassa a té-
lire eltett mogyó-
rót, amikor álmá-
ból felébred. De
ne féljete: a
hidegre is, Kuku-
csira is vigyázunk.

Új barátaim –
olvasóim azt kér-
dik, hány éves
vagyok, mikép-

Mureşan Roland,
Gyergyószentmiklós

pen születtem, sőt –
mennyi a fizetésem.
Nekem. Csipikének.

Nos, azzal kez-
deném, hogy én
sehány éves
vagyok. A ma-
gamfajta törpék
ugyanis a me-
séből születnek, a
mesével együtt.
Mese pedig min-
dig volt – amióta
ember él a földön.

És a mesebeli törpék nem
is halnak meg soha. Csupán-
csak elmennek a lombhullás-
sal, amikor a gyermekek már
nem kíváncsiak rájuk. Majd
én is szépen elmegyek, ami-
kor már nem írtok nekem le-
velet, amikor nem lesz szük-
ségetek reám. Felhúzódok a
könyvtárak polcaira, bebújok a

meséskönyvekbe. És amikor egy kisleány vagy kisfiú megtalálja a könyvem, és reám gondol – akkor megint előbújok, és még válaszolok is, ha levelet ír nekem. Hát így van ez.

Hanem a fizetés – az más.

Balázs Viola, Székelyudvarhely

Ferencz László,
Kovácszna

Nekem ilyet nem adnak, az én fizetésem a jó szó: a Szerkesztő Bácsik-Nénik kedvesen szólnak hozzám, mert szeretnek, és azért szeretnek engem, mert az Olvasóikat, Titeket is nagyon szeretnek. Nekem nincs is szükségem fizetésre. Élelmünket-

Baricz Orsolya,
Marosvásárhely

ruhánkat megtermi az Erdő, megfózi, megvarrja kedves feleségem, Tipetupa. A fölösleget pedig feléli örök jó barátom – Kukucsni.

Na – ezt is tisztáztuk az évszázad és évezred végére. Most pedig kedves Mikulást, igen boldog karácsonyt kívánok nektek. Majd számoljatok be, hogy telt. És kívánok jó előre Boldog Újesztendőt is.

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE

Címlap: Boros Csaba, Csikszentdomokos Hátlap: MÜLLER KATI	SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXI. évfolyam. 240. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntej.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x.	Ára 6000 lej
--	--	--------------

ÉJSZAKA

Itt van az éjszaka.
Feljött a hold
és a többi csillaga.
Csillognak az égen,
és ének helyett
ragyogják az égi szeretetet.

Varga Szilvia, Segesvár

ŐSZ UTÁN

Ősz után
megjött a tél,
elkezdett esni a hó.
Nagyon hideg lett,
és befagyott a tó.

Orosz Attila,
Érmihályfalva

Török Tímea, Sárvasár

Köszönjük szépen mindazoknak, felnőtteknek

és gyermekeknek, akik

**Tükröm, tükröm,
mond meg nékem...**

szelvényünket kitöltötték, és elküldték
szerkesztőségünkbe. A vélemények és
javaslatok segítik munkánkat.

Íme a nyertesek:

a zetelaki 7. sz., a csíkrákosi 1. sz., a margittai
Caritas Óvoda, a szilágyperecseni óvodások,
udvarfalvi, désházai, bagói, várfalvi olvasóink,
az ippi II. B, a vámosgálfalvi III. osztály,
a szászrégeni 3. sz. Ált. Iskola III. B,
a csíkszeredai Nagy Imre Iskola III. C osztálya.

- ▲ Szócs Ottó,
Marosvásárhely
- ▼ Révész Eliza, Torda

AZ ELEFÁNT

Csoda jó a hó,
elefántnak jó.
Fürdik a hóban,
mint ember a tóban.
De egyszer csak megfázik,
mert az inge elázik.

**Halmen József,
Marosvásárhely**

Kopacz Tibor, Csíkcsicsó

▲ **Veress Csongor, Gyergyószentmiklós**

◀ **Vincze Judit, Magyarvalkó**

PISTA BÁCSI

Pista bácsi nem szeretett paróka nélkül járni, hisz kopasz volt.
Egy szeles napon lefújta a parókáját a szél. Pista bácsi nagyon megijedt.

– Jaj, most mi lesz? – gondolta magában.

Egy kóbor kutyas elkapta a parókát, és úgy elfutott vele, mint még soha életében. Pista bácsi meg uzsgyi!, utána.

Talán még most is fut, ha azóta el nem kapta a haszontalant.

Kuti Michele, Szabadka, Jugoszlávia

A lap hátára ragassz rajzlapot. A vastag vonalak mentén vágd körül a betlehemet, vágd ki a csillagokat, a glóriákat. (Ragaszthatsz mögéjük sárga celofánt.) A szaggatott vonalak mentén hajtsd kicsit hátra a két szárnyat. Ha mögéje teamécsest helyezel, a láng gyönyörűen beragyogja a szent családot.